

Uniwersytet Medyczny
we Wrocławiu

RPW/15165/2023 P
Data:2023-09-01

Uniwersytet Medyczny we Wrocławiu
BIURO RADY DYSCYPLINY
NAUKI MEDYCZNE

wpł.
dnia 01-09-2023

L. dz. RN-BM/ 1511

Białystok, 29.08.2023r.

Prof. dr hab. n. med. Napoleon Waszkiewicz

Klinika Psychiatrii

Uniwersytet Medyczny w Białymstoku

OCENA DOROBKU NAUKOWEGO, OSIĄGNIĘĆ DYDAKTYCZNYCH I ORGANIZACYJNYCH

oraz

OCENA I OPINIA DOTYCZĄCA OSIĄGNIĘCIA NAUKOWEGO

„Profilaktyka oraz pozafarmakologiczne metody terapeutyczne w zaburzeniach
poznawczych i otępieniach”

DR N. MED. DOROTY MARII SZCZEŚNIAK

w związku z postępowaniem o nadanie stopnia doktora habilitowanego.

Zostałem powołany na recenzenta w *postępowaniu habilitacyjnym DR N. MED. DOROTY MARII SZCZEŚNIAK* z Zakładu Psychoterapii i Chorób Psychosomatycznych Uniwersytetu Medycznego im. Piastów Śląskich we Wrocławiu, co obejmuje również ocenę osiągnięcia naukowego kandydatki pt. „Profilaktyka oraz pozafarmakologiczne metody terapeutyczne w zaburzeniach poznawczych i otępieniach”. Sporządziłem recenzję w oparciu o art. 219 ust. 1 pkt 2 Ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce. Oceny dokonałem na podstawie dostarczonej dokumentacji.

Dane biograficzne i działalność zawodowa habilitantki

Doktor nauk medycznych Dorota Maria Szcześniak uzyskała tytuł mgr psychologii w Instytucie Psychologii Uniwersytetu Wrocławskiego w 2010r. Tytuł doktora nauk medycznych obroniła w 2015r. na Wydziale Lekarskim Kształcenia Podyplomowego Uniwersytetu Medycznego im. Piastów Śląskich we Wrocławiu, na podstawie rozprawy doktorskiej pt. „Właściwości psychometryczne i zastosowanie nowych narzędzi przesiewowych do badania funkcji poznawczych pacjentów z łagodnymi deficytami i otępieniem”, wykonanej w Zakładzie Psychiatrii konsultacyjnej i Badań Neurobiologicznych Katedry Psychiatrii Uniwersytetu Medycznego im. Piastów Śląskich we Wrocławiu. W 2012

roku ukończyła studia podyplomowe z przygotowania pedagogicznego na Akademii Humanistyczno-Ekonomicznej w Łodzi. W 2014 r. uzyskała dyplom psychoterapeuty. Od 2011 roku była zatrudniona początkowo jako psycholog w Centrum Neuropsychiatrii "Neuromed" we Wrocławiu, oddziałach somatycznych Uniwersyteckiego Szpitala Klinicznego we Wrocławiu, a następnie jako psycholog w Oddziale klinicznym psychiatrycznym i psychogeriatrycznym Kliniki Psychiatrii Uniwersyteckiego Szpitala we Wrocławiu. Pracowała także jako pracownik naukowo-dydaktyczny Zakładu Psychiatrii Konsultacyjnej i Badań Neurobiologicznych Katedry Psychiatrii, a następnie pracownik naukowo-dydaktyczny/adiunkt Zakładu Psychoterapii i Chorób Psychosomatycznych Katedry Psychiatrii Uniwersytetu Medycznego im. Piastów Śląskich we Wrocławiu.

Ocena głównego osiągnięcia naukowego

Podstawę do sformułowania wniosku o nadanie stopnia doktora habilitowanego stanowi cykl 5 publikacji. Łączny współczynnik oddziaływania IF prac habilitacyjnych wynosi 22,4 oraz 510 punktów MNiSW, w 4 pracach Habilitantka jest pierwszym autorem.

Tytuł osiągnięcia naukowego „Profilaktyka oraz pozafarmakologiczne metody terapeutyczne w zaburzeniach poznawczych i otępieniach”. Głównym celem badań habilitantki, będącym podstawą cyklu publikacji i stanowiących osiągnięcie naukowe była ocena czynników mogących brać udział w profilaktyce i oddziaływaniach pozafarmakologicznych podczas opieki nad zaburzeniami poznawczymi i otępiennymi. Osiągnięcie naukowe tworzy cykl 5 powiązanych tematycznie prac:

1. **Dorota Szcześniak**, Joanna Rymaszewska, Anna Zimny, Marek Sasiadek, Katarzyna Połtyn-Zaradna, Eric E. Smith, Katarzyna Zatońska, Tomasz Zatoński, Sumathy Rangarajan, Salim Yusuf, Andrzej Szuba. Cerebral small vessel disease and other influential factors of cognitive impairment in the middle-aged: a longterm observational cohort PURE-MIND study in Poland. *GeroScience* 2021, 43(1), 279-295, DOI: 10.1007/s11357-020-00271-4
MEiN = 100.000 IF = 7.595
2. **Dorota Szcześniak**, Marta Lenart-Bugla, Błażej Misiak, Anna Zimny, Marek Sasiadek, Katarzyna Połtyn-Zaradna, Katarzyna Zatońska, Tomasz Zatoński, Andrzej Szuba, Eric E. Smith, Salim Yusuf, Joanna Rymaszewska. Unraveling the protective effects of cognitive reserve on cognition and brain: a cross-sectional study. *International Journal of Environmental Research and Public Health* 2022, 19 (19), 12228, DOI: DOI: 10.3390/ijerph191912228

MEiN = 140.000 IF = 4.614

3. **Dorota Szcześniak**, Joanna Rymaszewska, Francesca Lea Saibene, Katarzyna Małgorzata Lion, Alessia D'arma, Dawn Brooker, Shirley B. Evans, Simon C. Evans, Rabih Chattat, Claudia Scorolli, Franka Meiland, Iris Hendriks, Rose-Marie Dröes, Elisabetta Farina. Meeting centres support programme highly appreciated by people with dementia and carers: a European cross-country evaluation. *Aging and Mental Health* 2021, 25 (1), 149-159, DOI: 10.1080/13607863.2019.1683814
MEiN = 100.000 IF = 3.514
4. Joanna Rymaszewska, Katarzyna M. Lion, Bartłomiej Stańczykiewicz, Julia E. Rymaszewska, Elżbieta Trypka, Lilla Pawlik-Sobecka, Izabela Kokot, Sylwia Płaczkowska, Agnieszka Zabłocka, **Dorota Szcześniak**. The improvement of cognitive deficits after whole-body cryotherapy - a randomised controlled trial. *Experimental Gerontology* 2021, 146, 111237, 12, DOI: 10.1016/j.exger.2021.111237
MEiN = 100.000 IF = 4.253
5. **Dorota Szcześniak**, Rose-Marie Droes, Franka Meiland, Dawn Brooker, Elisabetta Farina, Rabih Chattat, Shirley B. Evans, Simon C. Evans, Francesca Lea Saibene, Katarzyna Urbańska, Joanna Rymaszewska. Does the community-based combined Meeting Center Support Programme (MCSP) make the pathway to day-care activities easier for people living with dementia? A comparison before and after implementation of MCSP in three European countries. *International Psychogeriatrics* 2018, 30 (11), 1717-1734. DOI: 10.1017/S1041610217002885
MEiN = 70.000 IF = 2.478

Dotychczasowe badania wskazują, iż otępienie nadal pozostaje w kręgu zespołów psychopatologicznych spowodowanych chorobą mózgu, wobec których nie opracowano skutecznego leku, a wiedza na temat strategii profilaktycznych jest fragmentaryczna i często nie przekłada się na realne oddziaływania terapeutyczne wobec osób z grup ryzyka.

Habilitantka w swoich badaniach poszukiwała czynników mogących brać udział w profilaktyce i oddziaływaniach pozafarmakologicznych w opiece nad zaburzeniami poznawczymi i otępiennymi.

W pracy opublikowanej w *GeroScience* (2021, 43(1), 279-295) Habilitantka podjęła się oceny rozpowszechnienia i uwarunkowań występowania zaburzeń funkcji poznawczych, w tym roli choroby małych naczyń mózgowych (CSVD), stanu klinicznego oraz czynników

socjodemograficznych w polskiej kohorcie osób w wieku średnim (<65 roku życia). Uzyskane wyniki wykazały, że w grupie badanej osób w wieku średnim 33% spełniło kryteria istotne dla rozpoznania łagodnych zaburzeń poznawczych (ang. Mild Cognitive Impairment, MCI); natomiast aż u 73% osób identyfikowano zmiany patologiczne w mózgu o charakterze CSVD. Większa ilość zmian o charakterze zawałów lakunarnych i ognisk hiperintensywnych istoty białej (ang. White Matter Hyperintensities, WMHs) była związana z gorszym funkcjonowaniem poznawczym, oprócz funkcji pamięci. Najbardziej czułymi na obecność zmian CSVD w mózgu okazały się być funkcje wykonawcze. Ponadto, zaobserwowano, iż punkt odcięcia dla istotnego spadku zdolności poznawczych mieścił się w granicach 58-59 roku życia. Wyższe oraz średnie wykształcenie, a także zamieszkanie w mieście były identyfikowane jako czynniki protekcyjne względem spadku zdolności poznawczych, a cukrzyca i otyłość jako czynniki ryzyka gorszych funkcji poznawczych.

W pracy opublikowanej w International Journal of Environmental Research and Public Health (2022, 19 (19), 12228) Habilitantka pogłębia wiedzę na temat roli rezerwy poznawczej w kształtowaniu rezerwy mózgowej i w efekcie poziomu funkcjonowania poznawczego. Wyniki badania wskazują na istotny bezpośredni i pośredni wpływ rezerwy poznawczej na funkcjonowanie poznawcze. W każdym modelu zarówno objętość WMH jak i objętość istoty szarej były istotnymi mediatorami związku między rezerwą poznawczą a funkcjonowaniem poznawczym. Wyższy wynik w zakresie rezerwy poznawczej wpływał bezpośrednio na większą objętość istoty szarej, co wiązało się z lepszym funkcjonowaniem poznawczym. Oznacza to, że modyfikowalne czynniki związane ze stylem życia (rezerwą poznawczą), tj. wykształcenie, zawód, aktywność fizyczna, uczestnictwo w życiu społecznym i stan cywilny, z jednej strony są dodatnio skorelowane z indywidualną rezerwą mózgową, a z drugiej strony mogą służyć jako mechanizmy ochronne przed neuropatologią, dla której wiek jest jednym z najważniejszych czynników ryzyka.

Brak skutecznych metod farmakologicznych w leczeniu otępień wymusza rozwój technik oddziaływań pozafarmakologicznych kierowanych do tej grupy chorych.

W kolejnej pracy, opublikowanej w Aging and Mental Health (2021, 25 (1), 149-159) Habilitantka podjęła się zbadania wpływu zintegrowanej pozafarmakologicznej metody terapeutycznej „Program Wsparcia Centrum Spotkań”, która została wprowadzona we Wrocławiu w ramach pierwszego w Polsce Centrum Spotkań dla osób z otępieniem. Uzyskane wyniki wskazują, że odsetek osób żyjących z otępieniem, które były bardzo zadowolone z interwencji terapeutycznej, istotnie wzrósł w kolejnych punktach czasowych. Większość opiekunów stwierdziła, że po trzech miesiącach uczestnictwa w programie czuła

się mniej obciążona, a po sześciu miesiącach odsetek ten wzrósł jeszcze znacząco do 91%. Analiza wykazała również, że osoby z otępieniem i ich opiekunowie, we wszystkich krajach uczestniczących w badaniach, poprawiły swoją zdolność do zachowania równowagi emocjonalnej pomimo choroby. Ponadto, u osób z otępieniem istotnej poprawie ulegały takie aspekty jakości życia i dobrostanu psychicznego jak: nastrój, poczucie zadowolenia z codziennej aktywności, poczucie własnej wartości, poziom energii oraz zakres relacji społecznych.

Celem kolejnej pracy opublikowanej w *Experimental Gerontology* (2021, 146, 111237) było zbadanie efektywność krioterapii ogólnoustrojowej (powtarzalnym/krótkotrwałym oddziaływaniu na człowieka ekstremalnie niskimi temperaturami) w zaburzeniach poznawczych. Uzyskane wyniki wskazują z jednej strony na potencjalną korzyść krioterapii w poprawie funkcjonowania poznawczego, z drugiej wskazują, że krioterapia ogólnoustrojowa jest metodą wpływającą na redukcję objawów depresyjnych, które są częstymi powikłaniami przebiegu zaburzeń funkcji poznawczych oraz otępień.

Kolejna praca opublikowana w *International Psychogeriatrics* (2018, 30 (11), 1717-1734) szczegółowo ilustruje analizę wpływu wdrożonej innowacji post-diagnostycznej (na przykładzie Programu Wsparcia Centrum Spotkań) na zmiany w dostępie do usług systemowych. Uzyskane wyniki wskazują, że wdrożenie Programu Wsparcia Centrum Spotkań miało pozytywny wpływ na ścieżki dostępu do opieki dziennej we wszystkich krajach uczestniczących w badaniu, pomimo istotnych różnic systemowych pomiędzy krajami w punkcie wyjściowym. Wdrożona oferta wypełnia istotną lukę w opiece podiagnostycznej, zwiększając dostępność wsparcia zarówno dla osób z otępieniem, jak i opiekunów, a w Polsce wprowadzając taką ofertę na rynek usług. Do kluczowych elementów sukcesu interwencji zaliczają się: oparty o dowody naukowe zintegrowany program aktywności, identyfikacja homogenicznej grupy docelowej oraz współpraca pomiędzy sektorem medycznym i społecznym, która scala ofertę.

Podsumowując, cykl publikacyjny stanowiący główne osiągnięcie naukowe wskazuje na potencjał holistycznego podejścia do wyzwań związanych z profilaktyką oraz leczeniem zespołów otępiennych.

Podsumowując tę część recenzji stwierdzam, że cykl publikacji, wchodzących w skład głównego osiągnięcia naukowego, stanowi spójną całość, każda kolejna publikacja jest kontynuacją problemu poprzednio badanego, co nadaje osiągnięciu oryginalny charakter i wartość naukową zarówno poznawczą, jak i leczniczo-terapeutyczną oraz społeczną. W

znacznej części zagadnienia przedstawiane w publikacjach są nowatorskie. Wszystkie cechują się dodatkowo bardzo wartościowym aspektem praktycznym, szczególnie w zakresie holistycznego podejścia w terapii pacjentów z zaburzeniami poznawczymi. Ogólnie osiągnięcie świadczy o dobrym przygotowaniu Habilitantki do samodzielnego prowadzenia badań, jak i zdolności organizowania zespołowej pracy badawczej. Stanowi ono również znaczny wkład autorki w rozwój nauk medycznych.

Ocena pozostałej działalności naukowo-badawczej

Wraz z osiągnięciem habilitacyjnym (22,4 IF oraz 510 punktów MNiSW), osiągnięcia naukowo-badawcze dr n. med. Doroty Marii Szcześniak przedstawiają się następująco:

- publikacje o wartości IF: 241 i punktacji MNiSW=5474,
- liczba cytowań publikacji według bazy Web of Science (WoS): na dzień 17.11.2023 wynosi: 573,
- Indeks-h według bazy Web of Science wynosi 15.

Wyniki badań dr Doroty Marii Szcześniak były publikowane w czasopismach krajowych i zagranicznych jak Adv. Clin. Exp. Med., Aging and Mental Health, Biol. Psychiatry, BMC Geriatr., Brain Behav. Immun., Endokrynol. Pol., Experimental Gerontology, Front. Endocrinol., Front. Psychiatr., GeroScience, Healthcare, International Journal of Environmental Research and Public Health, Int. J. Geriatr. Psychiatr., J. Am. Med. Dir. Assoc., J. Clin. Med., J. Psychosom. Res., Neuropsychiatr. Dis. Treat., Postępy Psychiatrii i Neurologii, Psychiatr.Pol., Psychogeriatrics, itd.

Działalność naukowo-badawcza przed uzyskaniem stopnia doktora nauk medycznych dotyczyła badań nad walidacją testów używanych do badania funkcji poznawczych, badań jakości życia oraz potencjalnych nowych leków w zaburzeniach poznawczych. Po uzyskaniu stopnia doktora zainteresowania naukowe nadal skupiały się na badaniu zaburzeń poznawczych, lecz już w kontekście czynników mogących brać udział w profilaktyce i oddziaływaniach pozafarmakologicznych, a także w kontekście zjawiska stygmatyzacji, czy infekcji SARS-CoV-2.

Podsumowując tę część recenzji stwierdzam, że dr Dorota Maria Szcześniak ma istotny dorobek naukowy poza publikacjami wchodzącymi w skład osiągnięcia. Obejmuje on spójne kierunki badań klinicznych z interesującymi wnioskami. Wartym podkreślenia jest fakt, że wyniki większości opublikowanych prac mogą być wykorzystane w praktycznej działalności klinicznej oraz w profilaktyce zdrowia psychicznego u osób z zaburzeniami

poznawczymi. Dorobek naukowy zawarty w tych publikacjach spełnia wymagania stawiane w postępowaniu habilitacyjnym.

Działalność dydaktyczna i organizacyjna

Dr n. med. Dorota Maria Szcześniak jest nauczycielem prowadzącym zajęcia z przedmiotu „Psychiatria” dla studentów V i VI roku oraz przedmiotu „Psychologia Lekarska z elementami treningu interpersonalnego” dla studentów II roku Wydziału Lekarskiego, a także przedmiotów „Metodologia badań naukowych” oraz „Stylistyka wypowiedzi naukowej” dla uczestników Szkoły Doktorskiej Uniwersytetu Medycznego we Wrocławiu.

Uczestniczyła w sposób czynny w konferencjach krajowych oraz międzynarodowych, prezentując wyniki swoich badań w formie posterów oraz wystąpień ustnych.

Prowadzi działalność popularyzująca naukę np. poprzez współtworzenie edukacyjnej strony internetowej, na której dostępne są materiały edukacyjne dla osób żyjących z otępieniem ich opiekunów, współtworzenie Kampanii społecznej „Razem przed siebie”, prowadzenie wykładów dla uczestników Uniwersytetu Trzeciego Wieku, zajęć dla uczniów liceum ogólnokształcącego na temat otępień oraz zdrowia społecznego, uczestniczenie w Dolnośląskim Forum Rad Senioralnych, współpracę z Wrocławskim Centrum Akademickim, opracowanie oraz prowadzenie webinarów dotyczące zdrowia społecznego w otępieniu, współpracę z Studenckim Kołem Naukowym Psychiatrii, współtworzenie filmu dokumentalnego dotyczącego Programu Wsparcia dla osób z otępieniem oraz ich opiekunów (w ramach projektu MeetingDem), czy bycie współautorem licznych monografii i artykułów edukacyjnych oraz rekomendacji.

Była promotorem pomocniczym 5 przewodów doktorskich.

Uczestniczyła w pracach Komisji ds. Nagród Wydziału Lekarskiego Kształcenia Podyplomowego Uniwersytetu Medycznego we Wrocławiu powołanej na kadencję 2012-2016. Jest koordynatorem doktorantów w Katedrze Psychiatrii Uniwersytetu Medycznego we Wrocławiu od 2018 roku.

Współorganizowała pracę naukową i współpracę m. in. w ramach konsorcjum naukowego z badaczami zajmującymi się problematyką otępień z ośrodków takich jak Amsterdam Public Health Research Institute, Amsterdam University Medical Centers w Niderlandach, University of Worcester, Fondazione Don Carlo Gnocchi (Mediolan), University of Bologna, Azienda pubblica di Servizi alla Persona Giorgio Gasparini Vignola w Modenie, Erasmus MC Rotterdam w Niderlandach, Radboud University Medical Center w Niderlandach, Karolinska Institutet w Szwecji, University of New South Wales, University of

Bremen, Centre for Healthy Brain Ageing w Australii, University of Southern Denmark, Population Health Research Institute, Mc Master University, Hamilton General Hospital (Ontario), University of Birmingham. Poza tym współpracuje w ramach projektów z istotnymi światowymi organizacjami takimi jak: Alzheimer's Disease International (ADI), Dementia Alliance International (DAI) oraz Światowa Organizacja Zdrowia (WHO).

Była członkiem komitetu organizacyjnego IX Kongresu Polskiego Towarzystwa Psychogeriatrycznego (Wrocław, 2012), Międzynarodowej konferencji „Program Wsparcia dla osób z otępieniem oraz ich opiekunów w Europie” (Wrocław, 2017), BestCare4Dem - Sharing effective community-based support in dementia (Amsterdam, 2018), 31st Alzheimer Europe Conference (online, 2021), V konferencji Psychiatria - Dialogi Interdyscyplinarne (Wrocław, 2022), jest członkiem komitetu organizacyjnego 10th Annual Scientific Conference of European Association of Psychosomatic Medicine (Wrocław, 2023 roku).

Jest członkiem następujących towarzystw: Polskiego Towarzystwa Psychoterapii Psychodynamicznej, INTERDEM (międzynarodowa sieć badaczy poświęcona badaniu otępień -obecnie jest liderem sekcji tzw. Social Health Taskforce), EAPM, The European Association of Psychosomatic Medicine.

Pełniła/pełni rolę Guest Editor w czasopismach: Frontiers in Rehabilitation Sciences oraz International Journal of Environmental Research and Public.

Uczestniczyła w realizacji projektów naukowych, m.in.:

- grantu badawczo-implementacyjnego JPND (EU Joint Programme – Neurodegenerative Disease Research), w Polsce finansowanego przez Narodowe Centrum Badań i Rozwoju (NCBiR) „Wdrożenie i walidacja pozytywnie ocenionego Programu Wsparcia - Centrum Spotkań dla osób z otępieniem oraz ich opiekunów w Europie”, gdzie pełniła rolę głównego badacza w Polsce,
- grantu realizowanego we współpracy z Uniwersytetem w Bolonii w ramach Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój 2014-2020, Oś priorytetowa: IV. Innowacje społeczne i współpraca ponadnarodowa, Działanie: 4.3 Współpraca ponadnarodowa współfinansowanego ze środków Europejskiego Funduszu Społecznego. Wspólnie z Miejskim Centrum Usług Socjalnych w imieniu Gminy Wrocław oraz partnerem ponadnarodowym – Azienda Pubblica Di Servizi Alla Persona Citta di Bologna -projekt pt. Domowa Przystań, w którym Habilitantka była jednym z ekspertów merytorycznych,

- projektu w ramach Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój pt. Każdego Dnia Bezpieczniej w Dziennych Domach Pomocy, we współpracy pomiędzy Miejskim Centrum Usług Socjalnych w imieniu Gminy Wrocław a Azienda pubblica di Servizi alla Persona Giorgio Gasparini Vignola w Modenie -pełniła rolę kierownika zespołu merytorycznego UMW,
- grantu JPND, w Polsce finansowanego przez NCBiR. Projekt pt. Social Health And REserve in the Dementia patient journey o akronimie SHARED -pełniła rolę głównego badacza oraz koordynatora merytorycznego UMW,
- projektu JPND (finansowanego z NCBiR) o tytule COdesiGning demeNtia dIagnoSis ANd post-diagnostic CarE i akronimie Cognisance. -pełniła rolę głównego badacza oraz koordynatora merytorycznego zespołu naukowego UMW,
- projektu Ethics in Dementia (EDEM) realizowanego w ramach Europejskiego Programu Współpracy w Dziedzinie Badań Naukowo-Technicznych (COST) - jest członkiem Komitetu Zarządzającego,
- PURE - Prospective Urban and Rural Epidemiological Study prowadzonego przez Population Health Research Institute, Mc Master University, Hamilton General Hospital, Ontario, Canada (prof. Salim Yusuf) – "Ukryte niedokrwienie mózgu jako wczesny marker rozwoju otępienia – ocean retro- i prospektywna w badaniu kohortowym populacji Polski"- finansowanego przez NCN -bierze aktywny udział,
- projektu i współpracy międzynarodowej z prof. Ianem Brockington (University of Birmingham, Wielka Brytania), który miał na celu tłumaczenie oraz adaptację narzędzia The Stafford Interview, ustrukturyzowanego wywiadu klinicznego przeznaczonego dla pracowników z obszaru zdrowia psychicznego, którego celem jest ocena społecznych, położniczych, psychologicznych oraz psychiatrycznych uwarunkowań ciąży, porodu i położenia,
- ponadto -granty dla młodych naukowców: projekty własne (2013 – 2017).

Odbywała staże w Interdem Adacemy Summerschool w ramach program Erasmus +, w ośrodku naukowym w Maastricht University, Niderlandy (24.08.2015 - 28.08.2015), a także staż naukowy uzyskany w drodze konkursu: Program TransFormation.doc realizowany w ramach projektu systemowego Ministra Nauki Szkolnictwa Wyższego pt. Wsparcie

systemu zarządzania badaniami naukowymi i ich wynikami, ośrodek naukowy w Wageningen University, Niderlandy (20.09.2015 – 03.10.2015).

Jest aktywnym recenzentem wydawnictw zagranicznych i krajowych, m. in. recenzowała prace w Aging and Mental Health, The European Journal of General Practice, Global Journal of Health Science, American Journal of Alzheimers Disease & Other Dementias, International Journal of Environmental Research and Public Health, Risk Management and Healthcare Policy, Healthcare.

Otrzymała liczne Nagrody Rektora UMW za ważne i twórcze osiągnięcia w pracy naukowej.

Podsumowując tę część recenzji stwierdzam, że przedstawioną działalność dydaktyczną i organizacyjną oceniam wysoko, ponieważ działalność ta kreśli sylwetkę osoby ze zdolnościami sprawnego organizatora o pasji dydaktycznej w swojej dziedzinie.

Wniosek końcowy

Na podstawie przekazanej do opinii dokumentacji stwierdzam, że dr n. med. Dorota Maria Szcześniak jest doświadczonym i dociekliwym badaczem. Przedstawione do oceny osiągnięcie naukowe i pozostały dorobek naukowy, dydaktyczny i organizacyjny spełniają kryteria określone w art. 219 ust. 1 pkt 2 Ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawa o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2018 r. poz. 1668 późn. zm.) wymagane do nadania stopnia doktora habilitowanego. Można podkreślić dość znaczący aspekt praktyczny wniosków w ocenianych publikacjach. Przedstawiam zatem Radzie Dyscypliny Nauk Medycznych Uniwersytetu Medycznego im. Piastów Śląskich we Wrocławiu wniosek o dopuszczenie dr n. med. Doroty Marii Szcześniak do dalszych etapów postępowania habilitacyjnego.

Napoleon Waszkiewicz
Prof. dr hab. n. med. Napoleon Waszkiewicz
lekarz medycyny
specjalista psychiatra
1754124

